

Muhterem Efendim Necati Bey

Hasan Efendi ile göndermiş olduğunuz iltifatnamenizi aldım. Defalarca okudum. Fevkalade memnun ve mesrur oldum.

Bizim için bais-i teselliyat ve meserret olan iade-i afiyetinize suret-i mahsusada hamdettim. Cenab-ı Hak maddî manevî sıhhat ve afiyetinizi berkemal buyursun.

Ayrıca mektubunuzda tahassürünüz icabı hissiyatınızı bir derece dile getirmeniz, elhak bizi de ihtisas ve ihtizaza getirdi. Gönüllerimizi dalgalandırdı. Eski halleri tahayyül ettirdi. Doğrusu kitab-ı hayatımızın ibretimiz yapraklarını çevirip revnaklı sahifelerini okutturdu. Böylece sergüzeşt-i hayatımızın en uzak âsûde ve mutlu sahillerine götürdü ve gönül âlemimizi yeniden coşturdu.

Hususan o medrese-i Yusufiyede geçirdiğimiz tatlı anları, tatlı demleri, yeniden tahattur ettik. O şirin ifadelerinizle bilhassa:

[“...Misaliler meclisi, o meclisin Reisi, tekrar sordu, hem dedi:..”](#)

ilaahir bahsini okumalarınızı hatırlamak, kalbimi firakın zülumatmdan bir derece azade edip, envar-ı tahassüratla tenvir etti. O tahatturattan şöyle tasavvur geldi:

Başta Üstadımızın ve O'nun davasını derûhte edip, çile ve hissiyatına ortak olan talebelerinin musibet anlarındaki niyazları, ahû eninleri, arzuları, hususan o latif ifadelerle okunan zarif ibareli kudsî hakikatlar, onların tefekkürü, tezekkürü, mütalaası, onların berrak ve saf nefeslerine bürünüp tebahhur ederek, sanki başlarında ayrı birer rahmet bulutları halinde teşekkül etti. Pare pare bu bulutlar, hafif hafif, aheste aheste, dalga dalga, tabaka tabaka yükselerek, Anadolu'nun dağ ve sahralarına açılmış, neticede bir bâd-ı rahmetin esmesiyle bütün zemini ve asumanı ihâta etmiştir.

Hamdolsun artık cennetâsa bir bahardayız.

Zaman zaman o münevver, mülevven bulutlar açılıp saçılmakta, ufuklar üzerinde nurdan birer dağ şeklini alarak, rahmet katrelerini nurun bağ ve bostanlarına dökmetedirler. O zeminde ekilen nur tohumlarının neşvünemasına, yeşillenip çiçeklenmesine, neticede semere vermesine vesile olmaktadırlar...

Benim Efendim;

Cennet turunçları misüllü, gayet leziz ve şirin şu manevî çiçek ve semerelerin ayrı ayrı fidan ve ağaçları mesabesinde olan Saidler, Hamzalar, Ahmedlerin teşkil ettiği şu bağlar bahçeler, letâfetlerine doyulmaz hedeya-i kudretten bir numune ve şâyân-ı şükran birer bediadırlar. Bu lâleler, sünbüller, güller açılarak, saçılarak latif latif, çeşit çeşit renkleriyle bağ ve bostanımızın zerâfet-i mevcudanesini itmam ediyor.

Fakiriniz de bu manzaraları, dünyada medar-ı tesellisi olan o malum, göz bebeğinin karası misüllü o ufacık hücremin penceresinden seyretmekteyim. Sanki, renk renk çiçeklerle donanmış, bezenmiş ve meyvalarını takdime müheyya bulunan eşcar-ı müsmirenin envarına cami bir baharistanm menazır-ı âliyelelerini temâşâ etmekle inşirah duyuyorum.

Bazan da o bağ ve bostanların içinde gezinip, seyahat etmekle saatlanmı, günlerimi nurlandırarak bereketlendirmeye çalışıyorum ve her gelen yeni günün nazenin nazenin, rengin rengin manzaralarını, bereketlerini bir önceki günde daha âlâ, daha rânâ görüyorum.

Bizler ki; o bağ ve bahçelerden, deste deste, beste beste derlediğimiz çiçekleri, Üstadımızın Horhor medresesinin başında, bir mezar taşı hükmünde dikili bulunan o yüksek Van Kal'asına, Şu büyük mezar taşına **"Binler selam sana ya Üstad..."** nidalarıyla hediye olarak takdim ediyoruz, karşılığında **"henien leküm"** sadalarını işitiyoruz.

Hamdolsun; gün be gün, günâ gün münkeşif olan şu türlü türlü, rengarenk goncalar, şükûfeler, benefşeler o muhibbinizin hayatını okşuyor, tecdid ediyor, saâdetini temdid ediyor.

Artık bizler için bahtiyarlıktan başka ne olabilir? Bu rayiha-i tayyibeleri koklamak, bu bülbüllerin tegannilerini büyük bir hazla dinlemek, renkle rin cilvelerini hayretfeza bir nazarla seyre koyulmak, zannederim ki bizlere kâfi ve vâfidir. Hastalıklar, musibetler yüz derece şiddetiyle de hücum etse yine bize bahşedilen safa ve saâdet surundan bir gedik açamaz.

Erhamürrahimin bizlere bahşettiği bu lütuf ve ikramları içinde, dünyanın servet ve samanına, zevk ve safasına nasıl iltifat edilir? Elbette ki edilmez ve edilmemeli... Zira dünyanın bela ve sıkıntıları, musibet ve meşakkatleri geçicidir, fânidir. Fakat hizmet-i nura taalluk eden manzaralar ise, cennettir, firdevsîdir." Alâ sürurin mütekâbilin" sırrınca cennet iskemlelerinde karşı karşıya oturulup seyredilen ve ehl-i cenneti gıptaya sevkeden ebedî levhalardır.

Cenab-ı Hak'ın lütuf ve kereminden umudumuz kavidir ki, bu manzara ve levhalar, ebedî sohbetimize biiznillah mevzu teşkil etsinler.

Devr-i Nur ve Devr-i Said olan bu devirde sizi, Münteha hanım ve çocukları Allah'a

emanet ederim.

Emekli olduktan sonra nerede iskân edeceğinizi soruyorsunuz? Misafirimiz olan Osman Hoca, Vahdet ve Oktay Beylerle bu meseleyi müşavere ettik. Onlar, İstanbul'a yerleşmenizi sıhhat ve hizmetiniz bakımından uygun gördüler. Bana kalırsa Erzurum ve İstanbul'dan hangisini tercih etseniz istişareye uymuş olursunuz.

*4 Temmuz 1986
Mehmed KIRKINCI*